

Tuần Báo Vô Vi

6 tháng 7 năm 2014

Số 193

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Mỗi Tấm Hình Là
Một Câu Chuyện
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Tại sao tu hoài không tiến?
2. Quy nguyên giếng mối là sao?
3. Bằng lòng làm mọi việc có hữu ích gì không?
4. Minh tâm kiến tánh là sao?
5. Hồn thiêng là sao?
6. Người tu không chịu hợp tác trong trật tự chung thì phải làm sao?
7. Người không có tâm đạo có phải ma quỷ không?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

Atlantic city 12-09-96 3:00 AM 1) Hỏi: Tại sao tu hoài không tiến? Đáp: Thừa tu hoài không tiến là tại nghiệp lực từ tiền kiếp mang đến rất nặng, hành hoài chưa dứt khoát được chủ kiến, vẫn vẫn vương chủ kiến độc tài, điển tâm không thông suốt, phải tin nơi pháp mà tiếp tục hành đúng, nhiên hậu mới có cơ hội tiến tới sự dứt khoát được. Kệ: Bình tâm tiến hóa trăm chiều tiến Giải tỏa phân minh chẳng lụy phiền Tự tiến không ngừng trong thức giác Bình tâm học hỏi tự phân xuyên.	Atlantic city 13-09-96 3:00 AM 2) Hỏi: Quy nguyên giềng mối là sao? Đáp: Phần hồn vốn là nguyên điển của Trời Đất hình thành, tròn trịa không dư không thiếu, nó là chơn lý tiến hóa bất diệt, chỉ có tan ra bởi sự phân tán của chính nó, cuối cùng cũng có cơ hội hồi sinh, trở về với ánh sáng Như Lai. Kệ: Quy nguyên giềng mối tự phân bài Thức giác chơn hồn tự sửa sai Vọng động không còn tâm nhập định Tiến về thanh giới chẳng làm sai.
Atlantic city 14-09-96 3:00 AM 3) Hỏi: Bằng lòng làm mọi việc có hữu ích gì không? Đáp: Thừa bằng lòng làm mọi việc rất hữu ích cho tâm lẫn thân, đối với tâm thì đức nhĩn nhục càng ngày càng gia tăng, thức hoà đồng lại càng được mở rộng, đối với thân thì càng ngày càng khỏe mạnh và vui hòa với các giới. Kệ: Minh tâm chỉ biết ông Trời Tâm trí thanh thoi được nghỉ ngơi Nhân quả luật Trời nay thấu triệt Bình tâm học hỏi hưởng tình Trời.	Paris ngày 15-09-96 3:30 AM 4) Hỏi: Minh tâm kiến tánh là sao? Đáp: Thừa minh tâm kiến tánh là thấy được tánh hư tật xấu của chính mình, thì mới bằng lòng tự tu sửa, dần dần sẽ tháo gỡ được nghiệp tâm. Kệ: Khai thông tự thức tự phân tâm Trí tuệ quang khai lý diệu thâm Tiến triển không ngừng trong thức giác Thực hành chơn pháp tự mình cảm.
Paris ngày 16-09-96 0:00 AM 5) Hỏi: Hồn thiêng là sao? Đáp: Thừa hồn thiêng là phần hồn xuất khỏi thể xác, học hỏi bất cứ chuyện gì từ bên trên chuyển xuống, luồng điển thanh tịnh lúc nào cũng cảm nhận được, chịu học và chịu hành theo chiều hướng phát triển của tâm linh. Kệ: Quy nguyên giềng mối tâm linh tiến Khai triển chơn hồn tự tiến xuyên Học hỏi không ngừng tâm thấu triệt Thành tâm tu luyện tự mình yên.	Paris, ngày 17-09-96 3:20 AM 6) Hỏi: Người tu không chịu hợp tác trong trật tự chung thì phải làm sao? Đáp: Thừa người tu thiên không chịu hợp tác trong trật tự chung là người đi ngược lại chiều hướng chung, tức là đã phạm luật chung, muốn lợi cho chính mình quên đi sự hữu ích chung thì tu rất khó tiến. Kệ: Bất minh tự tạo rối phiền chung Lý lẽ không thông lại tạo khùng Phiền não tái hồi trong chốc lát Tu hoài không sáng khó khoan dung.
Ngày 18-09-96 1:04 AM 7) Hỏi: Người không có tâm đạo có phải ma quỷ không? Đáp: Thừa người không tâm đạo đức, thường hay nghĩ xấu cho người khác, nghĩ chuyện phá hoại người khác, thuộc về tầng điển thấp, hướng về dâm dục là cao nhứt, hay gây chuyện và ích kỷ, muốn hơn người khác, tâm ma ý quỷ, chỉ biết phá hoại và không đạo đức, thích phá hoại thay vì cứu độ. Kệ: Tâm không đạt thức tự xây mô Khó tánh không tu khó chuyển vô Tạo loạn tự mình gây đổ vỡ Khó hàn khó gắn khó (niệm) Nam Mô.	

Hào Quang Chuyển Hóa (tiếp theo)

...
Nói cho người ta nghe, người ta khỏe, mà nói hào quang không có hào quang, nó cũng đã đảo luôn. (Thầy cười). Cho nên không nói gì hơn là phải thực hành, rồi cuộc mọi người phải thực hành, một người của chúng ta sẽ làm việc rất nhiều, mặc dù cũng không thấy nhiều, họ dòm vô họ thấy nhiều chứ chúng ta không bao giờ thấy nhiều, làm mà không thấy nhiều, nhưng mà ở ngoài họ nói nhiều. Cho nên nói ông Trời làm việc nhiều, vũ trụ làm việc rất nhiều cho chúng ta hai mươi bốn trên hai mươi bốn nhưng mà chúng ta đâu thấy vũ trụ giúp đâu. Còn than trách trời đất xấu, để tôi khổ, để thằng kia sướng, thằng kia ác mà nó sướng, thằng hiền thì khổ, trách ông Trời, mà không hiểu vũ trụ đã làm việc cho nó. Mà nó chịu hòa đồng với vũ trụ thì nó không thấy khổ nữa, rất rõ ràng, rõ như ban ngày. Nhiều người không hiểu rồi làm than đau khổ. Gặp cơn thử thách chịu không nổi, cái thử thách đó là bài học quý giá, phải nhận lấy để trả bài. Trả xong cái bài đó là chúng ta tiến hóa, không chịu trả bài, không bao giờ tiến bộ. Bất cứ ở hoàn cảnh nào, họ lóc thịt mình, mình cũng học thêm cái bài hay, cái bài rất hay, cái bài rất cao quý. Cái cao quý nó thế nào, hồi đó mình muốn trọng chữ hiếu lắm, tôi muốn lóc thịt để trả cho mẹ, tôi muốn lấy xương trả cho cha để đền cái hiếu thế gian, nhưng mà gặp cơ hội họ lóc thịt và chặt xương, mình la om xòm. Không được! Mình phải giữ, mà giờ chúng ta tu về thanh điền, chân lý, về cái điền là trường sanh bất tử. Chúng ta tu ở đó chúng ta phải tiến tới đại giác, chắc chắn là phải tiến tới đại giác thì không cần thiết những cái chuyện kia còn dễ hơn những người mà tu về hiếu nghĩa. Về hiếu nghĩa mà họ dám làm như vậy, huống hồ gì mình tu về thanh điền mình còn màng gì chuyện kia.

Cho nên, phải tu để tiến tới đại giác, để chi? Tiến tới đại giác để giúp loài người tiến hóa chứ không phải giúp cứu huyền thất tổ ta thôi, nhưng mà giúp cả loài người. Sự mong muốn đưa loài người tới bến giác, chúng ta mới tu, làm đại sự mới làm. Mà muốn làm đại sự thì từ tiểu sự này phải làm, tiểu sự không làm, làm sao có đại sự, phải đi lần lần tới. Chớ nhiều người nói tôi tu, tại sao tôi tu, tôi vô chùa tôi tu, mà bây giờ tôi trở về con tôi nó chửi, nó

mắng tôi. Vậy chớ Đức Phật không có chứng minh cho tôi sao? À! Khi không nhảy vô chùa tu là mình đi học cái từ bi ngang xương thay vì học cái nhẫn trước, rồi mới tới từ bi sau. Cho nên vô cửa Phật, Phật mới gọi trở về để con chửi để học cái nhẫn, để thiên hạ cười chê mình, mình học cái nhẫn, coi thử cái nhẫn mình học được không? Học được cái nhẫn rồi mới trở lại cái từ bi. Khi không nhảy vô chùa tu đâu có được, kêu bằng tu ngang xương, tu từ bi mà không chịu học nhẫn. Cho nên, các bạn ở đây cũng vậy khi mà vô bắt đầu tu, nói tôi muốn soi hồn, pháp luân thiên định để tôi xuất hồn tôi đi như ông Tám, là các bạn muốn đi từ bi liền, đâu có được. Các bạn phải trở về cái nhẫn mà cái nhẫn đó ở đâu tìm ra. Các bạn phải đụng chạm với gia đình, đụng chạm với bạn bè, đụng chạm với sự sinh hoạt hàng ngày của các bạn. Đó! Để các bạn học cái nhẫn, nhẫn trước rồi mới từ bi sau chớ, nhẫn không có làm sao có từ bi. Thấy không! Cho nên, các bạn vô tu thì ai cũng dục tốc bất đạt muốn đi thẳng lên, nhưng mà người ta sẽ gọi bạn trở về để học cái nhẫn. Tôi tu rồi tôi không có lấy chồng đâu, nhưng mà bây giờ con trai nó theo hoài coi thử bạn có nhẫn không? Bạn tìm hiểu cái giá trị đó là cái gì? Duyên tình là gì? Đó! Thế sự là gì? Hóa sanh của định luật là gì? Mà do hai người đó nó tìm ra, nó khám phá ra. Thấy không! Rồi nói tôi tu tôi cũng không chịu cái đó, nhưng mà rồi cũng phải đi tìm hiểu, phải học cái bài đó. Đó! Mình tu ngang xương không được. Cho nên nhiều người bị những cái cú như vậy, rồi than trời trách đất, mà tôi đã giảng lâu rồi, không phải mới đây.

Tôi giảng lần này nữa cũng như là bồi dưỡng thêm, nhắc nhở thêm để cho các bạn thấy, chớ đừng có tưởng rằng tôi muốn tu ngang là tu ngang. Tôi phải đi có thứ tự, cái gì nó cũng phải có thứ tự, cái gì nó cũng phải có trật tự, từ thấp đi lên cao. Rồi đạt tới tốt đỉnh cao rồi nó mới xuống thấp, nó mới thấy yêu thương diu dặt, xây dựng để cõi mờ và đem lại cái văn minh của thượng tầng cho mọi giới tiến hóa. Đó mới là đại từ bi, cho nên học phải có thứ tự, nhiều người ngang lắm, tôi thấy nhiều người ngang lắm. Nhiều người tu cho có chừng lắm. Ông nói gì nói mình tu là ông không trách, bởi vì ông có quyền gì mà trách mình. Ông là người truyền pháp là ông nói

tui đã tu khổ cực ngày đêm, giờ phút nào tôi cũng niệm Phật, tôi lo tôi tu. Tôi mới được một chút thông minh để nói với chuyện các bạn. Thì bây giờ, các bạn phải làm sao giống hành động của ông đó để các bạn tới chỗ đó. Các bạn không chịu làm cái đó, rồi các bạn muốn tu cho ông Tám ông xuất hồn, ông coi tôi có tu hay không. Cái đó là cái tự gạt và tự giết mình tự chôn sống mình, tự gây cái lối chậm tiến không mở nổi, không có lối thoát. Còn mình anh hùng lên mình tu để mình tiến giải, mình tu để mình chịu trách nhiệm để sửa đổi tâm tánh của mình. Mình đem sự sáng suốt cao siêu ở bên trên để sửa đổi tâm tánh mọi rợ hiện tại của mình. Đó! Mình mới là người tu, mới thức giác được. Còn mình không chịu sửa tâm, sửa tánh mọi rợ của mình, đâu có thức giác được. Thấy không! Rồi trách phiên đầu này, trách phiên đầu kia làm sao tiến! Thấy chưa! Cho nên nói tu là tu cho mình.

“Tôi Tầm Đạo”, ông Hồ Văn Em, ông viết “Tôi Tầm Đạo” ông đi tới chỗ này ông nghe vụ đó, ông đi tới chỗ kia ông nghe vụ đó, ông đi tới chỗ nọ ông nghe vụ đó. Rồi rốt cuộc ông thấy, ông làm cái vụ

này, ông khỏe hơn, chỉ bao nhiêu đó thôi, ông “Tôi Tầm Đạo”. Bạn nắm cuốn “Tôi Tầm Đạo”, bạn là ông Hồ Văn Em chứ gì nữa, thì bạn cũng đi tầm đạo, mà thay vì ông Hồ Văn Em, ông tốn tiền xe nhiều, mà bạn có cuốn sách ở trong đó rồi bạn thấy hết tất cả những tài liệu. Tài liệu đó là ảnh hưởng nghiên cứu mà thôi, đâu có kêu các bạn theo, nhưng mà các bạn thấy cái phương pháp nó hay làm cho các bạn được sức khỏe, làm cho tâm hồn bạn ổn định thì bạn nắm đó bạn tu, sửa nay chút, mai chút, từ từ mà đi lên, mà do sự dày công của mình. Đừng có ý lại nơi cái pháp, nói tôi làm cái pháp này là ma quỷ nó không tới. Không phải! Do tôi cương quyết hay không, tôi chịu sửa tâm tánh tôi không! Tôi ngồi đó, tôi nói chu cha nhà tôi ông Tám nói có ma, chắc con ma vô là tôi mở cửa tôi rước ma, phải không?

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 10/7/1977)

DU THUYỀN ALASKA

Đây là hình các bạn đạo xuống tóc được chụp chung với Đức Thầy vào dịp đại hội Hùng Vĩ Giao Liên trên du thuyền Legend of the Seas từ Vancouver (Canada) đi Alaska (hình chụp ngày 5 tháng 9 năm 1998).

1. DU THUYỀN 4 SAO

Du thuyền này được đánh giá rất cao về mọi mặt mà giá cả lại thấp vì gặp lúc ế ẩm. Bồi bàn ăn mặc thật sang, bạn đạo cũng mặc rất sang nhưng nhìn hơi giống nhà quê mới lên Thiên Đàng vì cái gì cũng lạ. Ăn sáng có mấy món cá sống, nhiều bạn đạo trẻ lơ kêu nhưng không ăn được, quăng vào thùng rác, làm bà BN, bạn đạo Florida, rất giận khi nhớ đến lúc xưa bà phục vụ ở VN và giúp các người tị nạn trong trại cùng với Đức Thầy ở Phi Luật Tân (Đức Thầy kể là bà BN thấy Đức Thầy nằm ngoài nắng trên đảo thì giúp cho Ngài một căn nhà). **Thấy thực đơn ghi là smoke, tưởng cá đã nướng chín!** (Đại hội trên bờ thì ăn chay, nhưng xuống thuyền thì không thể thay đổi thực đơn).

Đến chỗ băng sơn (*point of glacier*) nhìn nước đá lâu năm màu xanh dương lại càng tò mò. Mảnh băng nhỏ rời ra, rớt xuống, trôi lượn lơ trên biển giống như lục bình trên sông Cừu Long (tàu lớn võ thép không sợ mấy cục nước đá nhỏ này). Trên đường về, tàu đi trong nội địa (*inside passage*), nhìn cây xanh hai bên bờ thật gần, lại càng giống sông nước quê nhà.

Buổi tối sóng thật cao, nhồi bạn đạo phờ phạc.

2. KHÓA HỌC VỀ NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ

Ba bạn đạo Úc đứng trong phòng Đức Thầy, một người đưa tay chỉ:

- **Con rồng...**

Hai người kia nhìn theo cũng thấy một con rồng màu trắng bơi trên mặt nước.

(Trong số ba người này, vài người thỉnh thoảng có tham dự đại hội Du Hành Đạo Pháp, bạn đạo có thể kiểm chứng. Theo một người trong số này thì người bình thường không thể thấy loại “cõi vô hình”, twilight zone, này).

Đức Thầy giải thích là Long Vương đến chào Đức Thầy và nói sóng to trong đêm qua là do các vị này làm.

Theo cách suy nghĩ bình thường của bạn đạo thì đại hội này chắc có Ngọc Hoàng Thượng Đế trong xác Đức Thầy nên mới có chuyện các vị Long Vương đến châu.

(Ghi chú: Trong sách Thiên Đàng Du Ký, Thập Nhị Trùng Thiên có hai vị Thượng Đế là Huyền Huyền Thượng Nhân và Ngọc Hoàng. Có lẽ đây là Thánh Giới vì Trung Thiên là Tam Thập Tam Thiên. **Ngọc Hoàng Thượng Đế ở Trung Thiên**, chính Ngài ra thiên chỉ cho Phật Tế Công giúp viết sách TDDK.

Trong 30 bài Phụ Ái Mẫu Ái thì PAMA 20 cũng giảng về Ngọc Hoàng Thượng Đế: “Huyền cơ tạo hóa xoay xoay chuyển...”. Đại hội này thứ 17, PAMA số 20, kỳ này mà ai đánh roulette trên tàu hay số đề ở quê nhà chỉ sợ thua cháy túi!).

3. BÀI HỌC VỀ ĐIỂN

Vừa bước xuống tàu, thấy Đức Thầy ngồi với Bà Tám, tôi đến xin phép cho mẹ và chị kế của tôi được chụp hình chung với Đức Thầy. Chụp xong, tôi cảm nhận Đức Thầy rất bức mình, chuyển ý cho tôi chụp hình hai bạn đạo Nam Cali (tôi hành động rất lẹch chụp, không giống như tự ý). Chắc hai bạn này không tập trung trên đầu nên Đức Thầy không thể trực tiếp ban thanh điển. Đối với các bạn này, Đức Thầy phải nói chuyện vài câu cho họ tập trung rồi mới làm việc được.

Tôi hiểu là Đức Thầy đang trụ điển làm việc như thường lệ trước mỗi đại hội, mà bị **tôi phá điển khi nhìn thẳng vào Ngài để chụp hình** (lấy điển bất hợp pháp). Khi đến Alaska, lên bờ cũng có một bạn đạo nhắc tôi giữ điển, không nên nói chuyện nhiều với mấy bà vừa được tôi chụp hình.

Tàu ngừng ở một hải cảng. Tại đây có nhiều thuyền du ngoạn như ngồi trực thăng lên núi, hay đi tàu nhỏ dạo quanh. Tôi đang lưỡng lự không biết có

không mời hai bạn đạo có hạnh tu rất tốt (nhưng túi ít tiền) cùng đi thì thấy Đức Thầy ngồi gần đó nhìn tôi gật đầu.

Trong chuyến đi xem hải cẩu và cá voi này, hai bạn kia đã ban rất nhiều thanh điển cho mẹ và chị tôi. Trong quá khứ, có lúc tôi giúp hai người này về mặt tài chánh, nay họ **trả nợ lại bằng thanh điển**. Mẹ tôi khỏe mạnh thêm được vài năm để đi đại hội. Khi bệnh trở nặng và mất cũng được nhiều thuận tiện, tôi không phải trả một đồng nào (Tôi đoán là ban cho thanh điển chỉ làm khỏe mạnh, không thể sửa số mệnh).

KẾT LUẬN.

Có lần mẹ tôi dự sinh nhật Đức Thầy về nhà rất vui. Máy đưa con hỏi có gì mà vui vậy, mẹ tôi nói:

- Má tặng Thầy bao thơ 100 đô la, Thầy tặng lại một đô!

Mẹ tôi không nói là một đồng này có khi lại giúp mẹ tôi về được Trung Thiên sau khi mất. Một đôi một triệu (?).

Khuong bửu Võ
Los Angeles, ngày 27/6/2014

Tâm Sự với Đức Thầy

Vấn Đạo qua Internet

T/Đ LƯU ĐỘNG SAN JOSE, USA
Chị TMN

Hỏi: Bệnh phong cùi do đâu mà có? Tại sao tu thiện Vô Vi có thể chữa được bệnh này (như trường hợp ông Thiên Ân?)

Đáp: Nghiệp lực đã có từ nhiều kiếp rồi. Kiếp trước không phải là người hiền, nên kiếp này phải học nhịn nhục tối đa: người phải mang bệnh cùi để cảnh cáo cho những người lành mạnh có cơ hội thức tâm, hướng thiện làm phước, thay vì mưu mô và ác độc.

T/Đ CANBERRA, AUSTRALIA

Hỏi: Kính thưa Thầy, chúng con bạn đạo Canberra xin hỏi Thầy giải giúp chúng con vài thắc mắc sau đây về vấn đề ngâm và rửa đậu đen xanh lòng mà Thầy đã chỉ dạy.

- Thầy dạy ngâm 49 hột đậu vào trong cái ly. Nhưng tại sao là 49 hột mà không là nhiều hơn hay ít hơn? Và ngâm khoảng bao lâu?
- Thầy dạy rửa bằng cách úp bàn tay lên rồi lật qua 5 lần. Chúng con không rõ là có phải ý thầy nói úp bàn tay lên rồi lật qua một lần và thay nước mới. Cứ vậy mà lặp lại 5 lần, hay là rửa 5 lần, mỗi lần úp bàn tay lên và lật qua lật lại 5 lần.

Đáp:

- Ngâm 15 phút. Người trước đã thành công, gặt hái được kết quả tốt, và cống hiến cho người kế tiếp, vậy người kế tiếp thực thi xem thử kết quả ra sao? Ước mong đóng góp cho người kế tiếp được đầy đủ hơn.
- Mỗi lần úp đậu đen trong lòng bàn tay và lật qua lật lại để rửa nước; lật bàn tay qua lại năm lần, để nước chảy qua kẽ hở của lòng bàn tay.

Chị TTH

Hỏi: Thầy kính thương,

Đầu thư con xin chúc Thầy và ban biên tập dồi dào sức khỏe. Thầy ơi, cách đây hai hôm, con đọc lại tờ LED WEEKLY số ra ngày 6 tháng mười. Trong đó có cụ LHN ở thiền đường lưu động San Jose hỏi Thầy một trường hợp giống như con cách đây khoảng 5 tháng. Đó là, có một luồng ánh sáng giống như tia mặt trời rơi thẳng vào mắt phải con trong lúc thiền. Lúc đó con cạn nghĩ, chắc đây là ánh sáng giả (vì nếu là ánh sáng thật bật phát từ nội tâm thì phải là ngay trung tâm chân mày). Nên lúc đó con nháy mắt cho tỉnh lại và ánh sáng kia cũng mất đi. Nay, nghe Thầy giải thích đó là luồng điển của Đức Di Đà, nên con cảm thấy mình thật là đắc tội với Ngài.

Nhưng mà Thầy ơi! Con hơi tò mò ở chỗ là sao Đức Di Đà không chiếu thẳng trung tâm chân mày, hoặc là mắt trái mà chiếu ngay mắt phải?

Xin Thầy minh giải. Con thành thật tri ân Đức Thầy và mong gặp thầy tại đại hội Úc Châu đầu năm tới.

Kính thư,

Con, TTH

Đáp: Đức Di Đà chiếu theo trình độ của hành giả sẵn có. Con thành tâm niệm Phật, thì sẽ được hội tụ nơi trung tim chơn mày, ngược lại lý luận và nghi ngờ, sẽ mất hết. Thực hành trước, khiếu nại sau thì mới có kết quả.

T/Đ TÚ THÔNG, HOUSTON - TEXAS

bạn CLT

Hỏi: Thưa Thầy, tại sao khi con soi hồn hay thiền, nếu niệm Nam Mô A Di Đà Phật mà lưỡi không cong sau răng và không răng kể răng thì con niệm Phật được; còn ngược lại nếu lưỡi cong sau răng và răng kể răng thì con không thể thâm niệm được ra những chữ Nam Mô A Di Đà Phật; âm phát ra không bình thường; thí dụ như Nam nghe không giống rõ chữ Nam mà giống như chữ người nói ngọng?

Đáp: Con cứ thực thi như vậy, thì tương lai sẽ hội tụ. Người nào mới tu cũng gặp sự khó khăn, nếu trì chí sẽ có kết quả ở tương lai. Niệm bằng ý chứ không phải niệm bằng miệng.

Hỏi: Tại sao khi con thở chiếu minh, có lúc thì thở được, có lúc thì thở không được, con mệt như sau khi chạy bộ?

Đáp: Đó là hiện tượng yếu tim, phải đi bộ ít nhất một ngày 1 tiếng đồng hồ để giúp tim khỏe mạnh, và uống thuốc bổ tim thiên nhiên.

Hỏi: Tại sao hồi còn ở VN, trí nhớ của con bình thường nhưng gần đây con đi học thì hay quên? Chuyện bực mình thì con nhớ dai còn chuyện khác con cứ quên hoàn toàn. Có phải vì thiền sai hoặc thở sai hay thần kinh yếu cần đi bác sĩ? Xin Thầy chỉ dạy cho con.

Đáp: Con cần đi bác sĩ để khám xem có phải là do thần kinh yếu không?

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

Kính bạch Thầy,

Thư này của Bđ PVB là giáo viên ở quận C, Tỉnh T. B bị đau bứu cổ phải mổ hồi năm rồi. Con đã giúp một ít tiền. Bạn ấy gửi thơ tay nhờ con kính chuyển đến Thầy mà năm rồi con bị mất ngủ nên thơ bị thất lạc. Nay tìm được, kính xin Đức Thầy hoan hỉ hồi âm cho B, để B lên tinh thần và hành rốt ráo hơn. Thầy hồi âm xin gửi về địa chỉ của con:

LVH

Kính đa tạ Đức Thầy

Bé Hai

TG, ngày 01-02 Ất Hợi (1995)

Kính thưa Thầy,

Đây là lần đầu tiên con viết thư cho Thầy, con rất mong Thầy thư cho con để con có thêm niềm tin và dũng chí thực hành.

Thưa Thầy, con công phu được ba năm, giờ đây con có nhiều điều vui buồn thắc mắc không thể kể hết con chỉ biết gọi khê trong lòng: “Thầy ơi”..

Con rất lấy làm xấu hổ khi nói mình công phu ba năm mà thực ra thì hiện tại còn nhiều bệnh hoạn, nhiều khi ngồi không nổi nữa.

Nghề nghiệp buộc con phải nói nhiều mà nói nhiều thì thần khí tán, vì vậy cần phải dành thời gian công phu nhiều thì mới giải nổi. Con biết vậy nhưng mà dù có cố gắng lắm con cũng không ngồi lâu được. Vậy con phải làm sao để vượt qua trở ngại này?

P tội hồn linh phải bị giam

V Môn ba pháp cố công làm

B tâm trì niệm tìm đường lối

Giải nghiệp thoát trần xuất ngục giam

Con xin Thầy cho con bài thơ để hiểu rõ hơn về quá trình tu học của con.

Con còn muốn viết thêm nhiều nhưng con xin tạm dừng lại ở đây. Kính chúc Thầy được sống lâu

trên cõi đời này để dìu dắt chúng con, những người chậm tiến, và con có dịp hội ngộ Thầy để học tiến.

Thành kính

Con

PVB

Có người nói con có Trí có Bi nhưng thiếu Dũng. Con không biết mình thật sự có Trí có Bi chưa? Con nghĩ rằng mình cố gắng Công Phu sẽ có dũng, như vậy có đúng không? Xin Thầy ban cho vài lời để con học tiến.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Amphion, 5/11/96

B con,

Thầy nhận được thư của con, được biết con muốn tu và muốn giải nghiệp trong một lúc. Chuyện này rất hiếm có. Người tu PLVVKHHBPP phải ý thức đường lối rõ rệt, hành pháp đúng đắn để giải nghiệp tâm trước hết. Nghiệp tâm thanh nhẹ thì mới áp dụng sáng suốt sẵn có của mình, hầu để giúp đỡ nghiệp thân. Nhịn nhục, thành tâm học hỏi, thì mới giải quyết được trần đồ của chính mình: tâm thân bất ổn. Áp dụng tối đa nguyên khí của Trời Đất để giải mở tâm lẫn thân. Cố gắng tiếp tục hành triền như vậy thì pháp lực càng ngày càng mạnh, tức là ánh sáng đến, bóng tối sẽ tiêu tan. Cố gắng thực hiện Pháp Luân Thường Chuyển cộng với Soi Hồn ít nhất ba lần 1 ngày. Thực hành trí mạnh mẽ, dũng mãnh hướng Trời mà đi, không nên mê tín dị đoan mà không khai triển được trực giác của chính mình. Người tu PLVVKHHBPP hành để tiến chứ không phải nói để lùi.

Chúc con vui tiến.

LSH

THƯ GỎI THẦY TỪ TÂY ÚC

Tây Úc, Đêm 31-10-1996.

Đức Thầy kính thương,

Trước tiên chúng con kính xin đánh lễ và vãn an Đức Thầy và chúng con cúi đầu chịu tội cùng Đức Thầy. Chúng con mong Đức Thầy thương cho hoàn cảnh của chúng con mà hỷ xả cho.

Chúng con vô cùng xúc động và ghen ngào đọc thơ Thầy rất nhiều lần, càng thấm thía tình Thầy thương yêu chúng con bao la vô tận. Trong khi tinh thần con rối loạn vì nạn tai đau đớn và chờ thỉnh ý Đức Thầy, nên con đã hủy cái hẹn giải phẫu cột sống ngày 26-09-1996. Hiện tại sức khỏe của con rất khả quan nên việc hành thiền vẫn tiến bộ tốt đẹp. Tuy nhiên, con vẫn phải nhờ cấp nạng chống đỡ, đi đứng độ mười bước thì đôi chân bị tê, vì thế Bác Sĩ chuyên khoa quyết định con phải chịu giải phẫu. Con đang chờ thủ tục bên hãng bảo hiểm chấp nhận thì Bác Sĩ sẽ tiến hành. Chúng con sẽ kính trình Đức Thầy ngay những việc diễn tiến trong những ngày sắp tới.

Thầy Oi! Thầy tha tội cho con nghe Thầy. Vợ chồng con thành tâm kính chúc sức khỏe Đức Thầy và quý quyến. Nhân tiện chúng con thăm Cô Bê và Cô Diệp.

Nay Kính Thưa,
Con của Đức Thầy,
TVL

~~~~~
Tây Úc, ngày 01-11-1996,
Kính thưa Đức Thầy,

Con xin thay mặt cho Hội AHVV Tây Úc thành tâm nhận lỗi về sự sơ xuất đã không thông báo Đức Thầy về tin sức khỏe của Chú Trần Văn Lai trong những ngày qua. Đây là tội của con trước hết bởi vì con có nghĩ tới việc thông tin này nhưng đã không tiến hành nó. Con xin cúi đầu nhận tội cùng Đức Thầy. Kính xin Đức Thầy tha tội cho chúng con.

Chúng con được những lời an ủi và dạy dỗ của Đức Thầy rất rất nhiều, và cũng đã và đang dùng những lời dạy đó để thúc tiến tâm linh, nhưng riêng cá nhân con chưa khi nào con cất một tiếng cảm ơn những lời dạy cao siêu đó trong nội thức, mặc dầu những lời dạy này truyền cảm và rung động cả tâm

hồn của con. Nay hiểu được, con tội lỗi vô cùng. Con xin Đức Thầy tha thứ cho con.

Con đã tâm sự cùng Đức Thầy trong nội thức biết bao nhiêu lần rồi và con đã thắc mắc và tri tri cũng không ít. Tuy nhiên, con chưa khi nào tâm sự cùng Thầy qua ngôn ngữ và lời nói cả. Con rất yếu hèn cho nên không dám. Con thường nghĩ và tin rằng Đức Thầy có thể thông hiểu được mọi sự, cho nên khi có một thắc mắc hay một lời thỉnh cầu chi con chỉ cần nghĩ tới Thầy trên bộ đầu và tập trung niệm Phật là xong ngay. Vì thế khi hôm tối ngày 31-10-1996, Chị Kiều Hòa gọi điện thoại từ Mỹ qua Tây Úc cho biết là Đức Thầy không được vui cho lắm khi các con ở Tây Úc không thông tin cho Đức Thầy về bệnh tình của Chú Lai, con mới thức tỉnh là: Thầy có việc Thầy làm và chúng con có việc chúng con làm. Thầy có biết mọi chuyện hay không là chỉ có Thầy hiểu mà thôi và con không thể nào cho rằng Thầy biết được, cho nên nhiệm vụ và trách nhiệm của ai làm gì thì cá nhân đó phải thi hành chứ không thể nào phóng đoán rằng Thầy đã thông hiểu hết rồi nên mình làm ngơ. Tin tức và công việc phải làm có trật tự và phải đi từ trên xuống dưới theo lễ nghi dàng hoàng, không có lạng quạng phóng đoán bừa bãi. Đó là cái khuyết của con mà lâu nay con cảm thấy khó chịu. Nay được Đức Thầy mở trí cho con, con xin cảm ơn Đức Thầy và từ nay con sẽ cố gắng tu hành để từ từ quay về thực chất của chính mình và mở thêm tâm trí.

Thành kính Đức Thầy quý yêu,
Con LTQ.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Amphion, 5/11/96

T Q con,

Đời đạo song tu, làm việc phải có trật tự, hỗ trợ cho nhau thì tâm linh sẽ được tiến hóa. Nếu mê tín dị đoan thì cuối cùng sẽ chuốc ly sự thảm bại và khổ no mà thôi. Cần thành thật tu để khai triển trực giác của chính mình thì mới thật sự giúp đỡ người kế tiếp được. Cảm ơn những lời thông tin quý báu của con đã lo lắng cho bạn đạo.

Quý thương,
LSH

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 2 tháng 5 năm 1980

PHỤ ÁI 17

Đạo pháp hồng khai tái diễn tiên
Bình tâm thực hiện lý phân duyên
Phật Trời chuyển hóa trăm đường tiến
Ngộ đạo do tâm ứng lý truyền.

Lý truyền siêu diệu thậm thâm
Dù người tại thế tự thâm tiến lên
Quy hình vạn trạng vững bền
Không còn động loạn chẳng quên Phật Trời
Hành thông tiềm thức hợp thời
Trong mê có tỉnh nhận lời nhủ khuyên
Tiến về quy định tiên duyên
Càng minh chơn lý càng liên kết tình
Hồn thanh thâu nhẹ đẹp xinh
Ý tâm ổn định chơn tình quang khai
Chuyên tu trao đổi dồi mài
Học kinh vô tự rõ ngày tiến thân
Thực hành thức giác nhiều tầng
Lần tu lần tiến lần phân ý Trời
Tâm minh chẳng có xa rời
Tâm linh hòa một nơi nơi hợp hòa
Hành trong tiến hóa thật thà
Chẳng còn nghi kỵ hợp hòa tiến thân
Cùng chung sống cảnh thế trần
Chẳng còn than vãn cứ lần tiến lên
Sống trong khung cảnh đạo nền
Nơi nào cũng vậy cũng bền chí tâm.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam
Minh Giải: Lương Sĩ Hằng

Hồi Ba Mươi Một (tiếp theo)

ĐẠO DIỆN TAM QUAN BÁI YẾT ĐỊA QUAN ĐẠI ĐẾ

...

Dương Sinh: Bữa nay nghe những lời dạy của đức Đại Đế, đệ tử được mở mang trí não, vô cùng cảm kích. Đối với việc ngài xá tội, đệ tử chưa thông suốt hết, xin ngài giảng rõ thêm cho, thưa có được không?

Đại Đế: Nếu như chưa rõ, tôi xin nói thêm:

1. Có một người nọ đã vào cửa Thánh thành tâm trì chí tu đạo, song thân thể còn lắm bệnh tật, tinh thần khốn đốn, thường buông lời oán trời vì đã tự giác hành thiện ít năm mà trời vẫn chưa giúp đỡ giải trừ bệnh hoạn khổ đau. Tam Quan tra sổ thấy kiếp trước người đó là một tên đồ tể, giết hại sinh linh quá nhiều, cuối đời tuy cải nghiệp, kính Thần lễ Phật song công đức chưa đủ. Kiếp này được sinh vào gia đình tu hành để kết thiện duyên tu đạo, song vì kiếp trước làm đồ tể giết hại sinh linh quá nhiều nên kiếp này thịt xương đau đớn, bệnh hoạn chẳng dứt. Trời cao từ bi, chính vì giúp cho kẻ đó tiêu nghiệp nên toàn thân mới bị đau nhức, có đau khổ mới rõ được khổ đau, thống khổ chính là để tượng trưng cho sự tiêu tan ác nghiệp. Nếu như nhẫn nại chịu đựng và đạo tâm không lùi bước, tôi thấy được lòng thành của họ, chắc chắn sẽ xá giảm tội nghiệp để họ được hạnh phúc yên ổn. Còn nếu như bị khổ mà không chịu đựng thì dù tôi có muốn xá tội cũng chẳng được nào. Hi vọng chúng sinh có được nghị lực kiên cường, gặp trở ngại đều tự tĩnh tâm sám hối, chớ oán trời trách người, còn không tội nghiệp khó tiêu.

2. Nếu như nhớ tới những tội hồn thân giam nơi địa ngục thống khổ không chịu đựng nổi, bình thường ngoài việc thuyết pháp độ khổ ra, mỗi năm vào tháng bảy cửa quỷ đặc biệt mở để tạm tha các tội hồn một lần, cho ra ngoài đi đạo, phạm nhân đời sau thiết yển tế bái để tội hồn khỏi đói khát. Đạo gọi là

“Trung Nguyên Phổ Độ”, hiến dâng hoa quả, của ngon vật lạ, cờ quạt linh đình cỗ bàn cúng dâng chư thánh, các quỷ đều rất vui mừng. Nhà Phật gọi là lễ Vu Lan Bồn, bày bách vị ngũ quả vào trong chậu dâng hiến thập phương đại đức, nhờ chư tăng đại đức cầu siêu cứu độ cho cha mẹ đã qua đời.

Dương Sinh: Đức Đại Đế từ bi, phổ độ khắp ngả âm dương, thánh đức quả là vô lượng. Đệ tử thuở nhỏ sống ở quê, cứ vào tiết tháng bảy về ban đêm thân phụ lại bày thân vị của Đại Đế trong nhà, ngoài ngõ đốt đèn. Cứ theo lời của thân phụ nói thì là để soi sáng cho các u hồn thấy rõ đường đi, thưa có đúng vậy không? Ngày nay công thương phát đạt, đô thị lại ít thấy cảnh đó, như thế có ảnh hưởng gì tới việc đi lại của các u hồn?

Đại Đế: Chỗn âm phủ như đêm đen chỉ có sao, tội hồn bị giam cầm ở đấy tối tăm thống khổ, chúng sinh ở dương gian mở lòng từ bi thắp đèn hai bên đường vào đêm tháng bảy để giúp tội hồn đi lại dễ dàng, công đức vô lượng. Ngày nay phạm trần khoa học kỹ thuật tiên bộ có đèn điện, nên cả hương thôn lẫn đô thị đường ban đêm đèn sáng choang, u hồn đã thấy được rõ đường, không bị trở ngại, bởi vậy người ta không đốt đèn cũng không bị ảnh hưởng, do đó nói: “Thời thay đổi thì pháp cũng thay đổi” (*Thời thiên pháp diệc thiên*) là như vậy.

Dương Sinh: Thưa đức Đại Đế giải thích rất đúng.

Tế Phật: Buổi bái yết đức Đại Đế bữa nay kết thúc tại đây, chuẩn bị trở lại Thánh Hiền Đường.

Đại Đế: Kính tiễn nhị vị. Ước mong chúng sinh phần lớn hướng thiện tu thân, chớ có lao mình xuống hố sâu tội ác ô uế, để tránh cho tội khỏi bị nhọc mệt về việc xá tội cho chúng sinh. Người chẳng phải thánh hiền, biết lầm lỗi có thể sửa chữa, đức thiện chẳng phải nhỏ. Nếu như sám hối tội lỗi ngày trước, tôi nguyện trả lại sự thanh bạch hôm

nay, tha thứ hết lỗi lầm, mong chúng sinh nắm lấy cơ hội tốt, chớ để một lần mất thân, muôn kiếp khó tìm lại được.

Dương Sinh: Cảm tạ lời dạy ngọc vàng của đức Đại Đế, xin bái từ.

Tể Phạt: Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

